

RAAD VOOR DIERENWELZIJN
Werkgroep: Verhandeling van honden

Advies van de Raad voor dierenwelzijn

Betreffende de handel in honden

De import en de verhandeling van honden blijven één van de belangrijkste aandachtspunten in ons land. Daarom heeft de Raad voor Dierenwelzijn beslist om een advies hierover uit te brengen. Dit advies heeft als doel het aantal honden dat in asielen wordt achtergelaten te verminderen en de garantie op het vlak van gezondheid en socialisatie van de verkochte honden te verhogen.

De Raad voor Dierenwelzijn heeft in een werkgroep wetenschappelijke experts, vertegenwoordigers van de dierenbeschermingsverenigingen, van de hondenkwekers en –handelaars, van de Orde der dierenartsen en van de inspectiediensten van de overheid samengebracht. Deze werkgroep heeft de bestaande wetgeving en de huidige situatie inzake de handel in honden geëvalueerd. De Raad heeft er akte van genomen dat de handel in buitenlandse honden in ons land enkel toegestaan is indien aan de Belgische vereisten wordt voldaan. De Raad heeft kennis genomen van het verslag van de zending van de dienst naar hondenkwekerijen in Slovaakse en Tsjechië en beseft dat het om vaststellingen gaat van een eenmalig en aangekondigd bezoek. De bevindingen en de praktische details van de werkzaamheden zijn in de bijgevoegde fiche opgenomen. De Raad vond het belangrijk om een advies voor te stellen vooraleer de bevoegdheid « dierenwelzijn » naar de gewesten wordt overgedragen.

1) Wat betreft de garantie die is bepaald in de artikelen 28 en 30 van het koninklijk besluit van 27 april 2007 houdende erkenningsvoorwaarden voor inrichtingen voor dieren en de voorwaarden inzake de verhandeling van dieren:

De garantieperiodes voor de virale ziektes zijn te beperkt in verhouding tot de wetenschappelijke kennis over de incubatieperiodes. Ze moeten worden uitgebreid tot 20 dagen na de aankoop voor de ziekte van carré op voorwaarde dat de koper het vaccinatieprotocol naleeft dat door de kweker is opgesteld en tot 10 dagen na de aankoop voor parvovirose en besmettelijke hepatitis bij honden. Door dit voorstel zal de nieuwe eigenaar en de verkoper meer garantie krijgen wat betreft de goede gezondheidstoestand van de dieren.

Bovendien vindt de Raad voor Dierenwelzijn het belangrijk dat een wetgevende oplossing gevonden wordt om dit garantiecertificaat te handhaven zonder afbreuk te doen aan de andere regels ter bescherming van de koper zoals onder meer de artikelen 1641 en volgende van het Burgerlijk Wetboek (wet betreffende de bescherming van de consumenten bij de aankoop van consumptiegoederen waarvan honden deel uitmaken). Deze wetgevende oplossing zal begrijpelijk voor de koper moeten zijn. De Raad voor Dierenwelzijn is van mening dat een garantiecertificaat in deze vorm een betere garantie voor de koper is en dus een bron van verbetering voor het dierenwelzijn.

2) Wat betreft de identificatie en de registratie van de honden:

Alle honden zouden vóór de leeftijd van 7 weken moeten worden geïdentificeerd. Deze maatregel zou de controle van de identificatie en van de registratie van de hond door de verkoper vergemakkelijken vooraleer hij wordt verkocht.

Bovendien wijst de Raad voor Dierenwelzijn erop dat het opportuun zou zijn om te beschikken over een verplichte identificatie en registratie en een gegevensbank op Europees niveau teneinde het traject van de verkochte honden tussen de EU-Lidstaten te kunnen volgen. De verplichte registratie van de identificatienummers in het TRACES-programma van de Europese Commissie zou ook een vooruitgang zijn op het vlak van de transparantie en de controle van de geldende normen.

3) Wat betreft de verkoopvoorwaarden:

De Raad voor Dierenwelzijn stelt voor om een verbod tot « verkoop aan huis » in te voeren indien de kopers de hond niet minstens één keer op voorhand hebben gezien. Bovendien is de Raad voor Dierenwelzijn van mening dat de advertenties op het internet voor de verkoop van puppy's enkel mogen worden toegestaan op

de website van de kweker of de kweker-handelaar en dat elke andere vorm van publiciteit voor de verkoop van honden moet verboden worden.

4) Wat betreft de kweekomgeving van de puppy's:

Met het oog op een goede aanpassing aan een leven in de nabijheid van de mens is het belangrijk om rekening te houden met de kweekomgeving van de puppy's waarbij er moet op worden toegezien dat het dier niet wordt gestresseerd. Het dier moet worden blootgesteld aan levende wezens (mensen, dieren) en aan omgevingsstimuli (lawaai, geuren, machines, enz), hierbij in acht nemend dat deze blootstelling positief ervaren wordt door het dier, zowel in kwantiteit als kwaliteit. Met het oog op de controleerbaarheid door de controlediensten en na consultatie van de recente literatuur en het horen van experts ter zake, kan de Raad voor Dierenwelzijn evenwel geen lijst voorstellen met stimuli die gericht zijn op een socialisatie en een verrijking van de omgeving en die moeten worden toegepast op basis van de leeftijd van de dieren en waarbij, tot slot, de door de werkgroep vastgestelde doelstellingen worden gegarandeerd (zorgen voor een daling van het aantal honden dat in asielen wordt achtergelaten en een betere garantie op vlak van gezondheid en gedrag van de verkochte honden).

De Raad voor Dierenwelzijn benadrukt dat elke kwekerij, ongeacht haar grootte, voldoende kennis moet hebben over omgevingsverrijking, en over voldoende personeel, tijd en materiaal moet beschikken om in zijn algemeenheid deze verrijking te voorzien.

De Raad voor Dierenwelzijn wijst erop dat er nu een studie loopt die moet toelaten de risico's te identificeren die verbonden zijn aan elk type van kwekerij op het gebied van gezondheid, gedrag en dierenwelzijn (PUPWELFARE RT 2014).

5) Wat betreft de (occasionele, niet-erkende) particuliere kwekers

De Raad voor Dierenwelzijn stelt voorop dat deze kwekers aan dezelfde voorwaarden als deze die worden opgelegd aan andere soorten kwekerijen zouden moeten onderworpen worden.

Aangezien dit soort kwekers een zeer groot aandeel vertegenwoordigen van het aantal honden dat jaarlijks wordt geregistreerd in de gegevensbank voor de identificatie van de honden (meer dan 50%);

Aangezien het moeilijk is om een erkenning voor dit soort kwekers te implementeren;

Aangezien het moeilijk is om een systematische controle te verrichten;

Aangezien de controledienst bij een klacht de normen hanteert die worden opgelegd aan de erkende kwekers;

Gelet op de hoogdringendheid (regionalisering);

formuleert de Raad voor Dierenwelzijn alternatieve voorstellen wat betreft de occasionele kwekers (zie fiche voor meer details).

6) Wat betreft de verhandeling van honden afkomstig uit het buitenland

De Raad ondersteunt het feit dat de wetgeving betreffende de erkenning van de kwekerijen en de handel in honden op Europees niveau zou moeten worden geharmoniseerd. De Raad voor Dierenwelzijn is van mening dat de samenwerking tussen de homologe diensten die bevoegd zijn voor dierenwelzijn moet worden voortgezet en versterkt teneinde de illegale circuits te bestrijden.

7) Wat betreft het vermoeden van illegale handel dat is vermeld in de fiche van de werkgroep

De Raad betreurt deze situatie en is van mening dat dit vermoeden nader moet worden onderzocht door grondige controle van de informatie in de gegevensbank betreffende de identificatie van de honden (bv. aantal per kwekerij geïdentificeerde honden) en door een groter aantal onderzoeken en controles door de controlediensten die daartoe voldoende middelen ter beschikking gesteld moeten worden.

Tot slot wijst de Raad voor Dierenwelzijn erop dat, naast de wetgeving, alle initiatieven moeten worden ondersteund om de eigenaars en de toekomstige eigenaars te sensibiliseren en om de controles betreffende de toepassing van de wetgeving te intensifiëren.